

Her ble komponisten Steenberg født for 115 år siden

den senere så kjempestore asken, var akkurat like gammel som eieren – 56 år. Men det var nære på at den skulle ende sine dager som fiskes-tang for Morten og hans to kamme-rater adskillige år før. Ungene fikk bære kniv tidlig den gangen, og 9-åringen hadde tollekniven framme og skulle til og skjære ned det lange og slanke emnet, da faren, Peder Mortensen Horgen, (1796 – 1872) ropte så det runget: hva er det du finner på, gutt! Da han ble voksen takket han sin far som hadde reddet det fine treet, som i dag er så digert at det må 3 personer til for å ta rundt stammen. Harald Stryken forteller at Drammen Tre-skofabrikk under krigen iherdig prøvde å sikre seg treet. Fabrikken skulle selv ta det ned og betale godt for det. Budet bare steg og steg, men selv 2.000 kr. fristet ikke.

KOMPONISTEN PER STEENBERG

I 1885 var Per Steenberg, født og oppvokst på gården, 15 år. En musikalsk begavelse som ikke bare skulle sette spor etter seg i Eiker-bygda, men bli landskjent som org-anist og komponist. Ja som kom-ponist av kirkemusikk har han endog blitt betegnet som en av de fremste i Norden. På sin 70-årsdag ble han hedret med Kongens fortjenestmedalje i gull.

I «Bygdeboka» skriver Ragnar Holmen bl.a. at han hadde sin skolegang ved Krokstad skole hvor Børre Larsen var lærer. Gjennom salmodikom og fiolin hjemme på Horgen fikk han sitt første møte med tonenes verden. Etter folke-skolen ble han elev ved den høyere skole på Kongsberg, så Asker Semi-narium, Musikkonservatoriet og senere ble det utdannelse i Leip-zig, Berlin og København. Den store musikkmasteren døde i 1947. Mye farting rundt omkring, med andre ord, og han bosatte seg senere i Oslo. Men barndomshjem-met glemte han ikke, og mange fer-rier ble tilbragt der. Harald husker spesielt godt sommeren 1921 da Steenberg, som var 51 år, tok med seg ham, som var 16, oppi åsen for å vise ham "gårdsbruket" sitt. Der han lekte i yngre dager. Der var fjøs

og stall, 4 pinner på furukongler var kuer, og grankongler hester, og det var svær besetning. Og nå var det orgel på gården, så det ble fine musikktoner under hans sommeropp-hold.

For 100 år siden hadde gården også egen sag – Morten -saga som lå ved bekken fra Vrangla til Dy-pingen. Da läven ble bygd i 1890, ble materialene skjært der. Saga brandt senere ned.

GAMLEHUSET FRA ÅR 1600
Man bygde solid i eldre tider. Gamle-huset stammer fra rundt år 1600. Ei stue ble bygd på i 1829. Utover i 1900-årene er bygningen moderni-sert. Veranda har kommet til, vin-duene er skiftet og huset kledd. Et-ter at nytt hus ble tatt i bruk i 1970, er gamlebygningen utleid.

En bygning som ikke ble foran-dret var hovedbygningen på Kors-horgen som da den ble tatt ned i be-gynnelsen av 1970-årene, gikk for å være det eldste bondehuset på N. Eiker som så ut akkurat slik det gjorde da det ble reist i ca. år 1630. Drammens museum har ervervet seg det, og ny adresse er Friluftsmu-seumet, Spiraltoppen.

På Horgen har samme slekten sit-tet siden tidlig på 1700-tallet. Den første var Morten Børgeson (1699 – 1740), og så var det mange slett-sledd fram til nåværende eier, 40-årige Per Stryken, sønn av Ha-rald. Harald selv er, tross sine 80 år, fortsatt sprek, og er slett ingen pas-siv penjonist, men hjelper til på mange måter.

TEKST TIL BILDENE:

På side 4 øverst, en tegning av Bjarne Stufsrud fra 1932. Midt på tegningen hovedhuset på Korshor-gen, til høyre låve, uthus og saue-hus. Bygningenes til venstre til-hørte Horgen søndre fra gammelt av – hovedhus, bryggerhus (fra 1844) og stabbur (1822). I midten organist og komponist Per Steen-berg. Nederst: Utsyn fra motor-veien. Legg merke til det enorme store tunireet. Øverst på side 5, Harald Stryken, med en av de eld-ste tingene man har på gården – et rosemalt skap påskrevet "Børger Mortensen – Anne Niels Datter 1768". Under: Bygningene på Horgen søndre i dag. Vi skimter nybygget bak stabbur.